

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 1/2003 - 25 pàgines

Sessió extraordinària del dia 24 de gener del 2003

El dia 24 de gener del 2003, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 3/2003, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2003, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes de consum.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit

M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència de la Sra. Clara Pintat, per trobar-se fora del país en una reunió de la comissió del Consell d'Europa, i dels Srs. Joan Albert Farré, Antoni Riberaygua, Patrick García i Cándid Naudi per motius personals.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de la Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Jordi Visent Guitart, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial; Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia, i Xavier Montané Atero, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10 h)

El Sr. síndic general:

Abans de passar a l'ordre del dia, havent-se incorporat com a conseller general el Sr. Josep Ribera Ambatlle en substitució de la Sra. Olga Forné Angrill procedirem al seu jurament o promesa d'acatament a la Constitució.

Permeteu que ens retirem uns moments per revestir els abillaments tradicionals. Gràcies. (Surten de la sala)

(Els Srs. síndics es reincorporen a la presidència)

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Ribera Ambatlle, si us voleu avançar, si us plau.

Vós, Sr. Josep Ribera Ambatlle, que heu estat elegit conseller general, jureu o prometeu acatar la Constitució.

El Sr. Josep Ribera:

Ho prometo.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu bon andorrà sereu. Per molts anys. Felicitats.

(Se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Si ens permeteu ens retirarem novament per treure'ns els abillaments. (Surten de la sala)

(Els Srs. síndics es reincorporen a la presidència)

Bé, doncs, si us plau. Tot seguit passarem a la lectura de l'ordre del dia. Sr. secretari si us plau.

Bé, doncs, passarem al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2003, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Projecte de llei fou publicat en el butlletí número 60/2002, del 8 de novembre, i l'informe de la Comissió fou publicat en el butlletí número 2/2003, del 17 gener.

S'hi han presentat 6 reserves d'esmena: dos presentades pel Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i quatre presentades pels Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi, consellers generals integrants del Grup Mixt.

El Sr. Josep Dallerès Codina, nomenat ponent per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, n'exposa l'informe.

Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

En el decurs de la reunió mantinguda el dia 19 desembre del 2002, vaig ser nomenat ponent per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per tal d'ordenar les esmenes presentades al Projecte de llei per a l'exercici 2003, d'acord amb l'article 97 del Reglament Consell General.

Les esmenes ordenades van ser debatudes en el decurs de les reunions mantingudes els dies 8, 10 i 14 de gener del corrent. De les vint-i-tres esmenes presentades, tretze van ser rebutjades amb els vots del Grup Parlamentari Lliberal. Es tracta en relació a la numeració corresponent a l'informe del ponent de les següents: la número 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19 i 21; quatre van ser transaccionades i posteriorment aprovades per unanimitat de la comissió, es tracta també amb la numeració de l'informe, de les número 5, 6, 15 i 22; sis altres van ser aprovades sense modificació i també per unanimitat de la comissió, es tracta de la número 1, 2, 3, 16, 20 i 23. Així, doncs, el text presentat pel Govern resulta modificat en aquests extrems tal com figura en el text tramitat al Ple per la Comissió de Finances i Pressupost, i que ha estat publicat al Butlletí del Consell General número 2/2003, del 17 de gener del corrent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Passem, doncs, tot seguit al debat de les reserves d'esmena segons l'ordre de l'informe del ponent.

La primera reserva d'esmena ha estat presentada pel Sr. Josep Dallerès Codina del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que correspon a l'esmena número 4 de l'informe de la ponència. Per exposar l'esmena té la paraula... Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Per escrit de 15 de gener del 2003, publicat al Butlletí del Consell General número 2/2003, pàgina 44, vaig presentar reserva a l'esmena número 4 de l'informe del ponent.

Es tracta d'una esmena de modificació que proposa canviar lleument el redactat de la primera frase del primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 14, quedant el text com segueix:

"2. Les ajudes i les subvencions amb càrrec als crèdits pressupostaris inicials que no tenen assignació nominativa s'han de concedir d'acord amb criteris de publicitat, concurrència i objectivitat.".

És a dir, el que es proposa és suprimir en l'article 14.2 els mots "sempre que sigui possible".

I per què demanem la supressió?

Ho demanem no tan sols perquè entenem vulnera l'estipulat en la Llei de la contractació pública, de 9 de novembre de l'any 2000, sinó que també fa el mateix amb la Llei general de les finances públiques, de 19 de desembre del 1996, així com amb el Codi de l'Administració, aquest text molt anterior.

En el cas de la Llei general de les finances públiques, si ens ho mirem de més a prop, el fet de mantenir en el text el "sempre que sigui possible", desvirtua els criteris de publicitat, de concurrència i d'objectivitat i deixa la porta oberta, de manera escandalosa, a fer el tomb a tot un seguit d'articles, i en particular els 23, 24 i 26 de la Llei, que fan referència a crèdits, a suplementos i transferències de crèdit, convertint en autèntica pantomima, per a una part del pressupost de l'Estat, tant l'exercici del control de legalitat, regulat a l'article 37 de la Llei, com, en funció de les quantitats, el regulat en l'article 38 sobre el control d'oportunitat econòmica, i transforma en una tasca gairebé

impossible el control polític que regula l'article 41 de la mateixa Llei.

Així doncs, conseqüència de les consideracions anteriors, sobre textos que precisin i ordenen la Carta Magna, acabem per creure, no sense raons, que l'article 14.2 en el seu redactat actual, malmena alguns articles de la Constitució.

Perquè tothom ho entengui, es tracta, de quelcom així com de l'organització d'una cursa d'obstacles, però en la qual s'obliga als corredors a fer el recorregut amb els ulls cegats per una vena prou estreta per tal que no puguin veure-hi res!

I ens demanem: quines poden ser les raons que porten el Govern a actuar de tal manera?

Són moltes les respostes que poden passar per la ment.

Improvisació com a sistema real de govern?

Es podria pensar, molts són els exemples sobre els quals ens podríem guiar per argumentar la resposta. Ara bé, totes les astúcies i els artificis posats a l'obra en els diferents pressupostos, any rera any, per desvirtuar les lleis proposades pel propi Govern lliberal, algunes de les quals han estat fins i tot adoptades per unanimitat de la Cambra, ens poden fer dubtar sobre la total correcció de la nostra resposta.

De fet, mentre dic el que dic, sento la remor dels que calculen: pensa el que vulguis, 17 vots són *trumfos*!

Encara que no siguin 17, si n'hi ha prou són *trumfos*, també!

També és possible que algun, més respectuós provi d'auto convèncer-se. Després de tot, només s'aplicarà per quantitats "raonables", això ens ho ha assegurat el ministre.

Els puc assegurar que el criteri de "raonable" m'agrada.

Ra-o-na-ble.

Permetin-me un comentari al respecte: per qui guanya 6.000 euros mensuals, perdre'n 100 al cap del mes en màquines automàtiques que s'equivoquen al tornar el canvi (i dic això com a exemple), pot ser una quantitat raonable, no arriba al 2% de les entrades; per algú que en guanya 750, d'euros, 100 euros representen bastant més del 13%: una bagatel·la, dirà el que no ha de passar el mes i fer viure una família amb tal quantitat!

A l'Argentina fins i tot va ser possible, excusí-me, va ser "raonable", una paritat *peso-dollar* i, al capdavant del sac: el *corralito argentino*.

M'agradaria, senyores, senyors, que el que acabo de dir, s'entengués entre línies: que no ens toqui ballar el *corralito* a to de sardana.

El que vull dir, el que dic, és: que és poc a poc, imperceptiblement, que el sistema es desvirtua, es desmunta i es desmunta més de pressa, sobretot, quan qui més ha de respectar la llei prova per tots els mitjans d'eludir-la.

La meua intervenció ha estat, teòricament, per demanar el vot afirmatiu a la reserva d'esmena i molt em temo que de ben poc hagi servit. No vull però perdre l'esperança, que es diu que és allò que resta quan tot el demés ja s'ha perdut.

Ara bé, de ser negatiu, un cop més, el vot del Grup Lliberal, un cop més, aquesta Cambra farà possible que qui més hauria de donar l'exemple en l'aplicació de l'ordenament, tingui a l'abast un estratagema per saltar-se el semàfor quan aquest passa al vermell, prenent-ho justificar dient que tenia pressa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha reservat una esmena a l'article 14 de la llei del pressupost relativa als criteris d'atorgament de les subvencions. I hem de dir que tots estem d'acord que els diners públics s'han d'adjudicar sempre seguint els principis de publicitat, concurrència, transparència i objectivitat.

Aquestes han estat les premisses que han manat al moment de presentar des del Govern una llei com la Llei de contractació pública, que es va votar amb els vots favorables de tota la Cambra, o l'aprovació per part del Govern del Reglament del procediment per a la concessió i el control de les subvencions i les transferències públiques i el Reglament d'ajudes a l'esport, entre d'altres.

A l'hora de concedir les subvencions no nominatives que es troben al pressupost, cada ministeri convoca un concurs públic on es defineixen les bases d'atorgament de les subvencions. Durant l'exercici 2002, es pot considerar que s'han repartit un total de 9 milions d'euros en concepte de subvencions, no

nominatives. Les més significatives podrien ser: beques i crèdits d'educació per un total d'1 milió d'euros, subvencions a entitats esportives per un total aproximat de 3 milions d'euros, la promoció turística amb 1 milió d'euros, les ajudes a agricultors i ramaders per 2,5 milions d'euros, o les ONGs i altres per un total de 114.000 euros.

D'aquest total, si els meus càlculs no són dolents, s'han concedit el 94% de les subvencions amb concurs públic. I queda, doncs, aquest 6%. On és aquest 6%? Doncs, es troba sobretot en una partida que es diu "promoció a través de l'esport" del Departament de Turisme".

A veure, com a projectes que se subvencionen a través d'aquest subconcepte pressupostari trobaríem entitats o esdeveniments com: la *Vuelta a España*, la Volta Ciclista, el Trofeu Andros, Pirena, les proves del campionat del món de trial, o el voleibol d'Andorra.

Aquestes subvencions es donen amb criteris de transparència i d'objectivitat, però no poden fer objecte tal com són, de concurs públic.

Per tant, no podem considerar l'esmena... A veure, el Govern considera que l'esmena tal com l'ha presentada el Grup Socialdemòcrata per a l'exercici 2003 no podríem modificar-ho, però sí que ens esforcem a partir de l'exercici que ve, per classificar aquestes subvencions a subvencions nominatives i poder aprovar, si és el cas, la modificació proposada aquest any a l'exercici 2004 amb l'article 14 de la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

pel Grup Mixt intervé...

No hi ha intervenció?

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Guillem Valdés teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies Sr. síndic.

Abans d'entrar en el detall de l'esmena reservada, voldria destacar l'esforç constructiu dels grups de l'oposició presents tant en el sentit de les esmenes per millorar el text, com amb l'actitud mostrada durant les reunions de treball.

En particular, destacar, en el moment del tancament de l'informe del ponent, l'aprovació de sis esmenes per unanimitat, i especialment per les quatre que es van transaccionar, també per unanimitat.

El Grup Parlamentari Lliberal entén i comparteix la motivació d'aquesta esmena, raó per la qual va fer una proposta de transacció que no va prosperar.

L'esmena presentada, obligaria a què totes les subvencions s'atorguessin sempre amb criteris de transparència, concurrència i objectivitat. Nosaltres no podem estar més a favor d'una mesura com aquesta, perquè hem estat a l'inici de lleis com la Llei general de les finances públiques, la revisió de la Llei de contractació pública, o la creació del Tribunal de Comptes, que han permès millorar la transparència dels comptes de l'Administració.

Sigui dit de pas, el redactat de l'article esmenat es similar en el redactat de l'article 22 de la citada Llei de contractació pública, llei que recordo es va votar per unanimitat en aquesta Cambra.

Les subvencions del Govern s'han de repartir seguint els principis de publicitat, concurrència, transparència i objectivitat, i ens consta que això és així, tal com ha explicat el Govern fa uns moments.

Ens trobem, doncs, davant d'un problema de tipus tècnic ja que l'acceptació de l'esmena no permetria en base al projecte de pressupost actual, tirar endavant projectes com la *Vuelta a España*, la Volta a Catalunya, el Trofeu Andros, Pirena, entre molts d'altres, d'interès general evident.

Això no treu que compartim amb el Sr. Dallerès que tots aquells projectes que puguin ser objecte d'una subvenció nominativa en el pressupost del 2004 així ho siguin, i per evitar de debatre la mateixa esmena l'any que ve.

Per aquests motius, avui, el Grup Parlamentari Lliberal votarà en contra d'aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció?

Cap altra intervenció?

Sí, Sr. Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament hi va haver una proposta de transacció que va fer el Grup Lliberal, en el seu moment, i ja es va mencionar el perquè no s'acceptava, i perquè quedava en suspens un dels tres elements a tenir en compte.

Vostè ha fet referència, Sr. Valdés, a l'article 22 de la llei, i justament, jo entenc que l'article 22 permet i és el que ja vaig dir a la comissió, permet solventar els temes que ens ha plantejat la Sra. ministra, i queda en tot cas, per l'any 2002, ens ha dit que és un 6%. Jo la proposta que vaig fer a la comissió és únicament que s'afegís a la transacció que en el cas d'aquest famós 6%, automàticament, que en aquell moment no se sabia que era un 6%. Ho apreng avui, perquè tampoc hi figura en les liquidacions o en tot cas s'ha de mirar amb lupa. Que en el cas d'aquest 6%, el Govern únicament informés el Consell quan ho feia. Res més. I era la proposta aquesta que jo vaig mirar, en tot cas, que arribés una transacció en aquest sentit, cosa que no va arribar, i per això s'ha mantingut l'esmena. Jo entenc que amb l'article 22 de la llei de contractació pública, tots els plantejaments que ha dit la Sra. ministra quan llegeixo el punt 1 apartat A, diu: "la contractació directa només pot ser decidida per l'òrgan de contractació quan es produeix alguna de les circumstàncies següents, que ni sigui possible promoure la concurrència d'oferta". És a dir, que ja està previst a la llei, llavors automàticament el del pressupost no fa referència a això. I jo entenc que en tot cas, els exemples donats per la ministra ja queden coberts per l'article 22 punt 1 apartat A, i en tot cas em refereixo als que no queden coberts per aquests, i continuarem, si es manté l'article tal com està actualment, que el Consell, doncs, ho sabrà si posa una pregunta, doncs, haurem de posar preguntes o demanar informació. Em sembla que hi ha maneres més senzilles de procedir, i en aquest cas, em sembla que hagués sigut bo poder arribar a una transacció en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció, procedirem, doncs, a la votació de l'esmena reservada, us recordo que sí és sí a l'esmena i no

és no a l'esmena, i doncs es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Procedim a la votació, Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

13, no; 10, sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la segona reserva d'esmena presentada pels Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi del Grup Mixt, que correspon a l'esmena número 7 de l'informe de la ponència.

Per exposar l'esmena té la paraula pel Grup Mixt el Sr. Josep Garrallà.

Sr. Josep Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Les esmenes que vam presentar al Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2003, es proposava com a esmena segona, la modificació de l'article número 16, esmena que va ser rebutjada en la Comissió de Finances sense que em donessin l'oportunitat de poder-la defensar, gràcies als vots dels consellers liberals, tal com es desprèn de l'informe de la mateixa comissió.

Considerant que l'objecte de l'esmena és aportar un augment en els ingressos de l'Estat, sense que aquesta mesura pogués perjudicar al sector, hem cregut oportú el fer la reserva d'esmena corresponent.

Aquesta reserva d'esmena proposa l'augment de la quota tributària de la taxa sobre el joc del bingo en un 1%.

En efecte, des de l'entrada en vigor de la Llei del joc del bingo el novembre del 1996, la quota de la taxa és del 12% sense haver experimentat cap modificació fins a la data.

La nostra proposta s'emmarca en la voluntat política d'aplicar un creixement gradual a la taxa sobre el joc del bingo d'acord amb l'article 17 i la disposició addicional primera de la citada llei, que permet al Govern aplicar un increment de la taxa fins a un màxim del 15%.

Entenem que les empreses han tingut el temps suficient en consolidar el seu funcionament i que aquest increment no pot tenir cap repercussió negativa en els seus comptes d'explotació, proposem l'increment en un punt de la taxa sobre el joc del bingo, situant-la en un 13%, fet que permetrà al Govern obtenir uns ingressos addicionals i destinar-los a cobrir diferents necessitats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Al moment de legislar el joc del bingo a Andorra, de forma separada de la resta del joc, es va considerar necessari la creació d'una taxa sobre aquest joc. Aquesta taxa és un percentatge que pot variar del 10% al 15% sobre els cartrons jugats a les sales. Cal recordar també aquí, que el joc del bingo obliga a repartir el 70% dels ingressos per venda de cartrons en premis.

El 1997 es va fixar la quota tributària en un 12% dels ingressos per venda de cartrons, i aquesta taxa ha representat uns ingressos per l'Estat de 2,9 milions d'euros l'any 2002.

Els comptes de les diferents sales de joc han de ser presentats amb la corresponent auditoria al Ministeri de Finances, a efectes de control. Els resultats per al 2001 (que són els últims comptes disponibles) són els següents: per venda de cartrons 23,4 milions d'euros; la distribució de premis 16,4 milions d'euros; i la taxa sobre el joc (12%) 2,8 milions d'euros, que són els que vam cobrar el 2001.

Al moment de la preparació del pressupost es va valorar des del Govern que un possible increment de la taxa podria fer incórrer en pèrdues les societats que tenen una llicència per explotar els bingos, i la mesura tributària, que incrementaria de l'ordre de 24.000 euros, la contribució del bingo podria malmetre la seva viabilitat.

I per tant, seguint els criteris d'objectivitat i equitat impositiva, el Govern va proposar conservar la taxa del bingo en un 12%.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Nosaltres votarem en el mateix sentit que ho vam fer a la comissió, és a dir, donant suport a l'esmena.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal?

Sr. Guillem Valdés teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena segona de quatre consellers del Grup Mixt, que avui debatem com a reserva d'esmena, per incrementar la quota tributària del joc del bingo al 13% de la base de tributació, anava vinculada amb dues altres esmenes, que avui no s'han reservat.

Per tant, és important destacar que qualsevol ingrés suplementari que avui es pogués aprovar, no aniria afectat a cap despesa o projecte concret.

Si bé és cert que la contribució del bingo a l'erari públic durant els últims cinc anys ha passat de 2,3 milions d'euros a gairebé 3 milions d'euros, no és menys cert que tal com ha dit la ministra de Finances, els bingos retornen el 70% de la facturació en premis, a més del 12% previst en la taxa.

El Grup Parlamentari Lliberal entén que no es pot aprovar aquesta esmena sense estudis aprofundits que demostrin la viabilitat d'aquestes societats davant d'un eventual augment de la taxa, podent crear així un efecte contrari al que es volia pretendre amb l'esmena.

Atès que el Govern té les eines per proposar aquestes decisions pel coneixement de les auditories dels comptes d'aquestes societats, el Grup Parlamentari Lliberal es remet al seu criteri tècnic, basat en el principi d'objectivitat i justícia tributària.

Per tant el Grup Parlamentari Lliberal votarà en contra de l'esmena reservada pel Grup Mixt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Josep Garrallà, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Com he dit ja abans, avui se'ns ha donat unes xifres aquí, primer la ministra i després el Sr. Valdés també ens les ha donat, però és que la comissió tampoc ens va donar aquestes dades. Segurament, si ens les haguessin donat, i si se'ns hagués permès poder discutir aquesta esmena, avui potser no seria objecte d'una reserva d'esmena aquí. És a dir, que sempre estem en el mateix.

Després, el que sí que m'alegra és que veig que el Govern es preocupa molt per les empreses particulars. Espero que ho faci amb totes, perquè si ho fem així, aleshores anirem bé, - però especialment per dos-, que pel que es veu no deu ser tan perillós un augment d'un 1% sobre les taxes. I tot el que ens ha dit del 70% del bingo, Sra. ministra, ho sento molt, però això ja ho sabíem que anava així. Ja sabem que tots els ingressos no són per a ells.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs procedirem a la votació de l'esmena reservada. Us recordo novament que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena, i per tant, doncs, el text es manté tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

13, no; 10, sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena, i per tant es manté el redactat del text tal com ha sortit de la comissió.

Abans de passar a la tercera esmena voldria demanar als consellers generals que han presentat l'esmena 3 i 4 si desitgen fer el debat de l'esmena conjuntament o per separat?

Sr. Dallerès?

El Sr. Josep Dallerès:

Estem d'acord per fer el debat conjunt vist que toca el mateix article. La votació, en tot cas, hauria de ser diferent vist que hi ha una supressió i una modificació.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, llavors fariem el debat conjunt de les esmenes i llavors votació separada, començant per la votació de l'esmena de supressió, per coherència.

Per tant, doncs, exposa l'esmena presentada, doncs, la primera presentada pel Sr. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi.

Té la paraula pel Grup Mixt, el Sr. Joan Monegal, teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El 29 de novembre del 2002, els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà vàrem interposar entre altres esmenes, l'esmena de supressió de l'article 21 del Projecte de llei de pressupost per a l'exercici de l'any 2003.

Davant del refús en la comissió legislativa corresponent de dita esmena, i a l'empar del que disposa l'article 100.1 del Reglament del Consell General, s'ha optat per interposar reserva d'esmena atenent la transcendència dels

arguments que en el seu dia varen motivar la interposició de l'esmena en qüestió.

Hem de recordar que en data 4 de juliol del 2001, de forma urgent, fou aprovada la Llei sobre la remuneració de les reserves en garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals que han de mantenir i dipositar les entitats enquadrades en el sistema financer.

L'exposició de motius de dita Llei en el seu tercer paràgraf, justificava la seva promulgació, atenent que el desenvolupament del règim de reserves obligatòries ha estat efectuat pel Consell General, de forma específica, tal com dicta la Llei d'ordenació del sistema financer, a través de la Llei de regulació de reserves en garantia de l'any 1995, en la qual es determinava el límit i l'abast d'aquestes reserves.

El propi article 17 de la Llei d'ordenació del sistema financer a què es refereix dita exposició de motius, en el seu paràgraf tercer diu textualment que: "el Consell General, mitjançant una regulació específica, fixarà els límits màxims aplicables per aquest concepte i els imports mínims exigits a cada entitat, en funció de la naturalesa de la seva activitat".

Justament, per tractar-se d'una regulació específica i especial, el 4 de juliol del 2001, novament el Consell General incidia en la regulació d'aquests aspectes mitjançant altra llei específica, la Llei sobre la remuneració de les reserves en garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals que han de mantenir i dipositar les entitats enquadrades en el sistema financer. Davant d'aquesta situació, doncs, ens resulta ara obligat, en primer lloc, per aplicació del principi d'especificitat o especialitat de la llei recordar, davant de la modificació que preveu la Llei del pressupost per a l'exercici del 2003, que aquesta darrera incideix directament i de forma contrària en els preceptes establerts per una llei anterior específica o especial, així intitulada i qualificada per la Llei d'ordenació del sistema financer, per la Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits del 1995 i per la Llei sobre la remuneració del 4 de juliol del 2001.

Essent ambdues lleis del mateix rang jurídic en jerarquia, entenem que pel criteri abans exposat d'especialitat o especificitat, l'article 21 de la Llei del pressupost per a l'exercici del 2003, ha de suprimir-se per tal d'evitar entrar en contradicció flagrant amb la regulació especial que, el nostre ordenament jurídic, ja té

atribuïda al respecte de les reserves en garantia i dipòsits homologables. La norma especial en el seu contingut deroga la norma general.

Igualment però, la supressió de l'article 21 es planteja també perquè el mateix autoritza al Govern per a què determini la forma de remuneració i les altres condicions aplicables als dipòsits ja esmentats.

Si ens fixem en la legislació específica precedent ja esmentada, sempre, pel que fa a la remuneració o no remuneració de les reserves en garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals, s'ha tingut la cura d'establir un període d'aplicació, uns principis i directrius pels quals s'haurà de regir el Govern per a determinar la forma de remuneració i unes condicions i formes de control parlamentari de l'activitat delegada.

Tal com es redacta l'article 21, creiem que pot incidir de forma contrària als preceptes constitucionals continguts en l'article 59 de la Norma Suprema, ja que dit article faculta únicament al Consell General per a delegar l'exercici de les funcions legislatives al Govern, amb la condició *sine qua non* que la llei de delegació determini la matèria delegada, els principis i les directrius sota els quals haurà de regir-se el corresponent decret legislatiu del Govern, així com el termini dintre del qual haurà d'exercir-se, preveient l'autorització de les formes parlamentàries de control de la legislació delegada.

L'omissió de l'article 21 d'aquests aspectes entra per tant en contradicció directa contra les lleis específiques anteriors en la matèria, i obvia el rigor que imposa, almenys l'article 59 de la Constitució davant de delegacions legislatives al Govern. En concret, pel que fa als principis i les directrius sota els quals haurà de regir-se la corresponent matèria legislativa.

Totes aquestes consideracions, endemés vénen agreujades per un fet, que pot resultar encara molt més gràfic que les explicacions exposades.

El fet és senzill i consisteix en què per mitjà d'una llei específica del 4 de juliol del 2001, seguint les disposicions anteriors de la Llei de regulació de reserves en garantia i de la Llei d'ordenació del sistema financer, es regulava seguint unes disposicions i per a un temps concret, la no remuneració dels dipòsits fins l'any 2005. El caràcter d'urgència en què fou aprovada dita llei, tal com vàrem criticar en el seu dia, es fonamentava al nostre entendre únicament per tal de neutralitzar els efectes que

produïa l'execució de la sentència del Tribunal Superior, sala Administrativa, del 29 de maig del 2001 promoguda davant de la interposició del recurs entaulat per les entitats bancàries.

Tan sols un any després, el Govern, per mitjà de la llei de pressupost per a l'exercici de l'any 2003, canvia radicalment la política d'aplicació per a dits dipòsits, passant de no remunerar-los a remunerar-los, quedant autoritzat el Govern a tal efecte, i sense determinar-se les condicions de dita delegació.

Tornem a estar, creiem, Srs. consellers davant d'una nova manca de planificació en aquest aspecte per part del Govern, i ens preguntem si els beneficis que el Govern tenia previstos realitzar en virtut de l'aplicació de la llei del 4 de juliol del 2001, ja han estat assolits, i perquè es considera, obrir un parèntesi d'un any abans del 31 de març del 2005 en benefici de les entitats bancàries. Per això demanem també que se'ns informi sobre la recaptació obtinguda en base a l'ISI aplicat a les entitats bancàries l'any darrer.

El Sr. síndic general:

Acabada, doncs, l'exposició de l'esmena que correspon a la número 8 de l'informe de la ponència, passarem a exposar l'esmena següent que ha estat presentada pel Sr. Josep Dallerès Codina i que correspon a la número 9 de l'informe de la ponència.

Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Per escrit de 15 de gener de l'any 2003, publicat al Butlletí del Consell General número 2/2003, pàgina 44, vaig presentar reserva a l'esmena número 9 de l'informe del ponent.

Es tracta d'una esmena de modificació amb el següent text:

"Es proposa modificar el redactat del primer paràgraf de l'article 21, amb el text que segueix: A partir de l'1 de gener del 2003, els dipòsits de reserves en garantia constituïts per les entitats integrades en el sistema financer i els dipòsits homologables com a fons públics a l'efecte del compliment del coeficient d'inversions obligatòries constituïts per les entitats bancàries a l'Institut Nacional Andorrà de Finances es remuneren a l'excepció de les estipulades en la disposició addicional primera de la Llei de 4 de

juliol de 2001 sobre la remuneració de les reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals que han de mantenir les entitats enquadrades en el sistema financer".

Es tracta amb aquesta esmena de retornar al text que va ser aprovat pel Grup Lliberal ara fa tot just un any i mig.

Així doncs, després de les lleis del 1993, del 1995, 1996, de la del 13 d'abril del 2000, de la del 15 de desembre del mateix any, de la del 4 de juliol del 2001, de la del 14 de maig del 2002 (possiblement me n'hagi descuidat alguna pel camí) tornem al tema bancari.

Ara, és per via de la Llei del pressupost ja que, cada cop més, és per això que, sembla ser, s'està utilitzant o serveix el pressupost.

Doncs, resulta que, el que era vàlid tot just fa un any i mig, ha deixat de ser-ho, i els dipòsits de reserva en garantia que no eren retribuïts, ara passen a ser-ho, sense que en cap moment la memòria que acompanya el pressupost ens assabenti de les transcendents raons o motius.

Em permetré aquí recordar unes paraules de la Sra. ministra de Finances en la seva intervenció en aquesta sala el 14 de maig de l'any passat.

Després de tota una sèrie d'afirmacions que el temps s'encarregarà, com sempre, de verificar-ne la veracitat o no, acabava clamant, i cito: "...repeteixo -deia- la meua voluntat de donar la informació que sigui necessària perquè puguem compartir més endavant aquests textos". Es parlava de textos sobre la imposició sobre el desenvolupament de l'ISI.

D'informació, d'explicació sobre el per què d'aquest article número 21 del pressupost d'aquest any no en tenim cap. Un cop més deu ser reservada als consellers de la Majoria, (amb majúscula i cada cop més gran, si us plau).

Serà potser que les raons són les que ja vam anunciar en la nostra intervenció el dia 4 de juliol del 2001? O és que són unes altres, inconfessables aquestes?

Deixarem que plani la nebulosa si al que li pertany explicar no ho fa.

El Grup Socialdemòcrata votarà a favor de l'esmena que va ser presentada pels consellers generals del Grup Mixt, Sra. Olga Forné, Garrallà, Monegal i Mas, i en el cas que aquesta no sigui aprovada, demanem el vot favorable a la presentada per nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Si m'ho permet el Sr. síndic, començaré la meua intervenció de resposta a les esmenes reservades pels consellers de l'oposició, per fer un breu recordatori de les motivacions que es van donar a aquesta Cambra quan es va proposar la mesura, que avui proposem de derogar parcialment.

El Tribunal Superior de Justícia va pronunciar-se a favor de la banca en una sentència relativa al pagament de l'anomenat "complement" per l'any 1998, d'un import de 1.724 milions de pessetes.

El Govern va presentar el Projecte de Llei sobre la remuneració de les reserves en garantia de dipòsits amb un doble objectiu: el primer, restituir plenament al Govern un instrument de política econòmica i financera com són les condicions de retribució de les reserves en garantia i també fer front al pagament de la sentència.

Textualment vam dir: "En aquest sentit, és convenient que no es consolidin els efectes de la sentència, i que el Consell General adopti una llei que restauri la possibilitat de no remunerar les reserves en garantia durant un cert període de temps", i el termini que es va adoptar va ser i torno a citar: "...fins el 31 de març del 2005 i ateses les circumstàncies en què ens trobem".

El M. I. Sr. Guillem Valdés també afegia i torno a citar: "...amb el present projecte de llei el Govern no fa més que utilitzar els mecanismes legals al seu abast per fer front a aquesta despesa".

Per tant, amb aquesta mesura, el Govern podia fer front al pagament del deute generat per la sentència a favor de la banca i tornava a tenir a les seves mans l'instrument de política econòmica i financera com són les condicions de retribució de les reserves en garantia de dipòsits.

Atès que la no retribució de les reserves necessitava

-dels dipòsits- d'una reserva de la llei, el Projecte de llei del pressupost per al 2003, ve a derogar la disposició relativa, només, a la no retribució dels anomenats dipòsits. Per tant, el

Govern continua tenint a les seves mans les condicions de retribució de les reserves, excepte aquesta no retribució.

Si es pren aquesta mesura avui és perquè el Govern ja ha fet front a tot el deute que havia estat generat per la sentència, i també vam dir i cito: "Aquesta mesura dona una resposta als efectes immediats que es deriven (de la sentència) i s'aplicarà, també amb coherència i responsabilitat". Amb aquesta mateixa coherència i responsabilitat, escau, amb la Llei del pressupost del 2003 tornar a remunerar aquests dipòsits perquè s'han exhaurit els motius pels quals calia la mesura.

Pensem que el debat d'avui no pot ser quina ha de ser la participació de la banca a les arque públiques. I no ho pot ser, perquè aquest debat es va fer en el moment de votar els mòduls bancaris, que instauren un impost indirecte sobre els serveis prestats pels bancs i les financeres.

A partir del moment en què es van modificar les condicions de participació, amb efectes l'any 2001, ja no tenia raó de ser el sistema anterior, que va funcionar adequadament durant tres anys i posteriorment tres anys més.

L'exercici 2003 serà el tercer any d'aplicació dels mòduls, i s'ha pressupostat un total de 24,7 milions d'euros per als serveis bancaris i financers. Això representa 5,2 milions d'euros de més que amb el sistema antic. Quan s'hagi de fer el debat sobre la participació de la banca, llavors caldrà utilitzar els mecanismes que dona la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis per incrementar aquesta contribució.

Aquí si de cas contestaré al Sr. Monegal amb la participació de la banca. Em demana el darrer any, el darrer any si aquest darrer any és el 2002, sàpiga que no tinc les dades, perquè s'han fet acomptes de l'impost sobre la base de l'any 2001, i si no m'equivoco amb les dates, perquè no tinc el reglament a la memòria, el pagament de la banca no es farà fins el mes d'abril sobre la base del 2002. És a dir que aquest no li puc contestar. Sobre la base del 2002 i sobre la base del 2001, no recordo però era de l'ordre de 4.000 milions de pessetes.

Hem emprat la llei del pressupost per derogar la no remuneració de les reserves, atès que entenem que aquesta disposició té una relació directa amb les despeses de l'Estat i per consegüent existeix una connexió de la matèria amb el contingut propi de la llei pressupostària.

El Sr. Monegal també ha parlat de la possible vulneració de la Constitució, si no ho he entès malament, perquè vulneràriem l'article 59 de la Constitució. Jo aquí només apuntaria, i em sembla que ho vam estar parlant en el debat del 4 de juliol, que no es tracta aquí d'una delegació legislativa entesa segons l'article 59 de la Constitució, sinó que es tracta només de fixar les condicions de la retribució, perquè no es tracta d'un ingrés tributari sinó que es tracta només d'un ingrés financer o patrimonial pel Govern, tal com va quedar clar en una de les sentències del Tribunal Superior de la Justícia quan passava el mateix amb el deute públic. El deute públic es podia remunerar per sota del tipus de mercat, i la sentència del Tribunal Superior de Justícia, doncs, deia que aquells ingressos no podien ser considerats de cap de les maneres ingressos tributaris. I per assimilació al mateix tipus d'ingrés com seria la retribució per sota de mercat de les reserves en garantia, com que aquests dipòsits continuen estant... és a dir, continuen sent propietat de la banca, només és per criteris de solvència que estan dipositades a l'INAF, doncs, no constituïria un ingrés tributari, i per tant no estariem legislant en aquest cas d'acord amb l'article 59 de la Constitució.

I per acabar, doncs, acabaria dient que el Govern defensem conservar aquesta mesura pressupostària i financera, però que la retribució de les reserves fos efectiva i que els criteris els continués exercint el Govern amb un informe previ de l'INAF.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció del Grup Lliberal.

Té la paraula el Sr. Guillem Valdés.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies Sr. síndic.

Els grups de l'oposició han formulat una reserva d'esmena sobre la modificació del règim aplicable a les reserves en garantia de dipòsits i altres fons homologables a dipositar a l'INAF per les entitats bancàries.

En les actes del Consell General hi figura el motiu pel qual es va adoptar aquesta mesura urgent, per fer front a un deute de més de 1.700 milions de pessetes després d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia. Aquest import corresponia a l'anomenat "complement" que

fixava la Llei de l'11 de maig de 1995 de regulació de reserves en garantia de dipòsits per a l'exercici pressupostari 1998.

Per fer-hi front, es va aplicar la no retribució de les reserves en garantia de dipòsits fins al març del 2005, a fi de restituir una situació de normalitat que no afectés als ciutadans.

Atès que el Govern ha fet front al retorn de la sentència amb aquella disposició, el Grup Lliberal entén que aquesta mesura ha deixat de tenir objecte. Cal destacar a més que el Govern conserva la potestat de fixar la retribució i les altres condicions aplicables als dipòsits esmentats, mitjançant l'actual article 23 de la llei del pressupost.

Aquesta mesura, que va ser criticada des de l'oposició, va ser un encert, i ara no té raó de ser perquè la banca està contribuint a l'erari públic mitjançant un impost indirecte des de l'exercici 2001.

Nosaltres hem fet que la banca pagui més. L'adopció dels mòduls bancaris han fet passar la contribució, si he entès bé el que acaba de dir la ministra de Finances, de 3.250 milions de pessetes l'any 2000 a més de 4.000 per a l'exercici 2002. A més, un cop generalitzada la imposició indirecta a tots els sectors, es podrà plantejar un increment del tipus de gravamen de l'ISI financer.

Però sí que descartem mantenir una solució d'emergència quan les causes que l'han impulsat ja no existeixen i tenim els instruments necessaris per modular la contribució d'aquest sector a l'erari públic.

Per tant, votarem en contra de les dues reserves d'esmena presentades pel Grup Socialdemòcrata i pels quatre consellers del Grup Mixt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sr. Joan Monegal, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en principi *leit motif* d'alguna forma de la reserva d'esmena efectuada, es basava per la congruència i pel fet que l'any 2001, en el seu

dia, doncs, s'aprovava una dinàmica que va portar la seva polèmica, la seva crítica davant d'aquesta Cambra, i escassament un any o un any i escaig, ens trobem en un altre escenari. Llavors això va ser el primer incentiu per fixar-nos en l'articulat que es proposava concretament a l'article 21 d'aprovar dins el marc de la llei de pressupost.

Ara bé, després entrant en la concreció del redactat de l'article, és evident que al marge de les qüestions de fons, hi havia la problemàtica que s'incentivava al veure realment un conflicte de competència entre unes lleis que considerem i podem considerar, perquè si són esmentades i qualificades en l'exposició de motius d'especials, d'específiques, que eren contemporànies, evidentment són contemporànies amb la llei que es pretén... a través d'aquest article es pretén aprovar, i eren iguals en rang jeràrquic.

Davant d'aquest dubte, evidentment, hem de tenir almenys la responsabilitat d'exaltar-ho davant de la comissió legislativa corresponent per tal que es reflexionés al respecte.

Jo continuo creien fermament que hi pot haver aquest conflicte de competències, i així es pronuncia la doctrina perquè és un tema molt específic aquest, i és un tema possiblement jurídic; davant d'un conflicte de competències en lleis que són del mateix rang jeràrquic, contemporànies com diu, i resideixen en el mateix àmbit de validesa. És evident que el legislador, moltes vegades té dificultats en depurar si hi ha un conflicte real i no, sobretot en lleis aplicant el criteri de temporalitat -lleï posterior deroga l'anterior- o el criteri d'especialitat. No hi ha el mateix conflicte davant d'un criteri de jerarquia, perquè la llei de rang superior evidentment deroga. Però el criteri de temporalitat i especificitat sí que és conflictiva a l'hora de triar-les.

Al marge d'aquestes qüestions, però, nosaltres a través d'aquesta esmena no estem criticant o discutint la competència, de fer-ho o no. Perquè les explicacions de la Sra. ministra que agraeixo, han estat molt tendents a justificar el perquè d'aquesta iniciativa.

Tampoc no discutim el que en el seu dia en tot cas es va discutir, i deduït del que es traslladava de la sentència del Tribunal de la Sala Administrativa si és tribut o no és tribut. No és una activitat tributària. Doncs, no és una activitat tributària. El que sí que estem discutint quan ja entrem en l'altre punt de la nostra

reflexió és el tema de la delegació legislativa. I em diran: no, no és que no estem legislant, perquè no estem creant tribut. No és aquesta la qüestió. Entenem que es pot entrar a legislar quan s'està entrant a concretar la forma de... o més aviat a no concretar, a través d'aquest article, la forma de remuneració, les condicions, les formes de control parlamentari.

He sentit que la ministra ens deia que es tractava d'una proposta de derogació parcial. Val. Potser l'article havia de ser més explícit, més complert i més exhaustiu a l'hora de deixar viu i no crear equívocs davant de la legislació que tenim precedent en el nostre ordenament jurídic, que és la que jo abans he enunciat i que aquesta sí que regula amb exhaustivitat aquestes condicions.

Al delegar-ho o al deixar-ho en omissió, jo crec que es crea una llacuna que com a mínim ens permetrà pensar que hi ha aquest substracte legal, però crea un dubte, i davant d'aquest dubte es planteja aquesta qüestió que hem dit de delegació legislativa, que nosaltres ho posem també com un fre.

Nosaltres fem la mateixa... he sentit del Sr. Dallerès que exposava que votarien a favor de l'esmena de supressió, i en el seu defecte votarien a favor de l'esmena de modificació. Nosaltres pensem el mateix, si no s'aprovés la de supressió, votariem per millorar l'article a favor de l'esmena de modificació.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sr. Josep Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, m'he estat llegint ara l'exposició de motius de la llei del 4/7/2001. És fàcil de llegir, és d'una pàgina. En cap moment hi trobo les explicacions que ens ha donat la Sra. ministra. Recordaré que en aquell moment, sí que tant el Sr. Monegal com jo mateix vam parlar dels problemes aquests, i més que res faré una consideració que ja vaig mig fer en aquell moment, fa un any i mig, i que, doncs, la intervenció de la Sra. ministra acaba de confirmar que és així, quan -preciso- l'exposició de motius de la llei no en parla pas.

I lamento, doncs, que s'utilitzi la força de la llei per suplir les mancances que en un cert moment determinat, doncs ha pogut tenir el Govern, sigui del color que sigui, i amb el suport del grup parlamentari, en un cert moment, en el moment de fer una llei. I el que és evident és que aquí, a través d'aquesta mesura, s'accepta que es va fer malament una llei. Cosa que sempre s'ha negat en aquesta Cambra. No hi ha hagut en cap moment una actuació política en conseqüència quan hi ha un error d'aquests. Al cap de tres anys, sí, se'ns diu molt bé, allò va ser un error, hi va haver una sentència que ens va fer perdre 1.800 milions de pessetes a l'any, els hem hagut de recuperar per una altra cosa, i això a més està molt bé de fer-ho així, perquè tenim disset vots, ho podem aprovar d'aquesta manera, i quan no ens interessa, llavors fem marxa enrera. Em fa pensar en alguns contes per a infants d'aquests per fer reflexionar sobre maneres de fer.

Lamento que sigui així. Discutir tampoc no val la pena. Sé quin serà el resultat final. Quasi diria que no val la pena perdre el temps.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Pel Govern?

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Primer per contestar al Sr. Monegal. La veritat és que jo ara no li puc donar més elements de resposta sobre la llei específica contra una llei més general. Entenc una mica quin és el seu punt, però em sembla que a partir del moment en què aquesta llei de pressupost té una vinculació directa amb les reserves en garantia per la influència que aquesta té sobre la llei del pressupost, entenem que es pot considerar que la llei del pressupost contempli aquesta mesura. Si hi ha algun problema de forma, doncs, no ho sé. No em puc pronunciar.

Després el Sr. Dallerès ens deia que potser no val la pena discutir. Bé em sembla que entre d'altres coses hem discutit i potser ha donat els seus fruits.

L'exposició de motius és veritat que no parla de la sentència, però si no recordo malament, abans d'entrar aquesta llei vam tenir alguna

consulta amb els membres de la Comissió de Finances de l'oposició per explicar quin era l'objectiu d'aquesta llei. I bé, nosaltres sempre hem defensat que quan es va aplicar el complement aquells anys, ho enteníem que era correcte, i per això vam continuar al tribunal, que no ens va donar la raó, i per tant hem hagut de prendre unes mesures que són... que van ser urgents, que anaven cap al compliment d'un objectiu que va quedar molt clar el dia del debat d'aquella llei. I aquesta vegada també hem explicat quins són els motius per tornar a modificar aquesta llei quant a la no retribució de les reserves.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Els grups parlamentaris?

Sí, el Sr. Josep Garrallà havia demanat la paraula, pel Grup Mixt.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que ens ha dit la Sra. ministra i el Sr. Valdés, avui aquí, ara legislem sobre les necessitats només, sobretot sobre una llei que té una data de caducitat, perquè aquesta llei del pressupost deixarà de ser vàlida. És que a partir del pressupost del 2004 vostès també pensen tornar a deixar aquest projecte de llei o aquesta llei, o també ho canviaran?

Perquè no sé amb quines previsions treballau. Si les necessitats són unes, farem una cosa, segons les necessitats en farem una altra. I el que és més greu és que penso que sempre es legisla per les necessitats dels mateixos, i sobretot quan es tracta dels bancs.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès pel Grup Socialdemòcrata, haviu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo demanaria a la Sra. ministra si realment creu, sincerament, que una actuació d'aquest tipus denota una gran previsió? I li demano tenint en compte que no va ser ella precisament que va defensar aquesta llei en el seu dia.

I la segona pregunta que faria, molt més important que la primera, i que potser tampoc s'ha de contestar aquí, és a veure si realment una actuació d'aquest tipus dóna realment, i dic realment, seguretat jurídica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que ha dit el Sr. Dallerès, li contesto, perquè vostè ha dit molt bé que no era la ministra actual la que va defensar aquesta llei anterior. I de fet, vostè sap com jo, que el problema ve de la primera vegada que es van posar a la Cambra, i que es van aplicar i que es van tirar endavant amb el consens de tota la Cambra les lleis bancàries. La previsió que teníem en aquell moment, el nostre govern ja, era poder-les tenir als tres anys que es van fer efectives, i que fossin suficients per fer la remodelació de les lleis de continuació de la imposició que ara tirarem endavant amb l'ISI.

Això no va ser així pels imperatius de temps que siguin, però no va ser així. I ara estem on estem. Llavors, malgrat això hem fet... penso que la prioritat era seguir tenint els mateixos mitjans pressupostaris que estaven pensats i que calia tenir, i que són els que el Govern creu que són necessaris, i que la Cambra ha aprovat successivament amb els vots del Grup Lliberal. I a partir d'aquí es tractava de... vostè ha parlat de si hi ha seguretat jurídica. Això, els que creguin que no ja poden fer el que sigui per defensar-ho, però em sembla que les explicacions que s'han donat dins de la comissió per la mateixa ministra i pels assessoraments que s'han tingut, hi ha seguretat jurídica absoluta en aquest tema.

I pel que ha dit el Sr. Garrallà, nosaltres no crec que legislem per la necessitat de sempre, dels mateixos, ni tan sols dels bancs ni d'altres, sinó per la necessitat del nostre pressupost. I em sembla que aquest és el resultat. Aquí hem aconseguit aquests anys mantenir una participació dels bancs en el pressupost que mai he dit que fos suficient, ni ho dic, al contrari. El Sr. Valdés ha dit molt bé que una vegada que s'aprovi la Llei de l'ISI, es podrà reconsiderar quina és la proporció en relació al total i en

relació a la resta de sectors que contribueixen sobre un sector com és el bancari, que té unes condicions com tots sabem molt específiques i molt diferents d'altres sectors que no estan reglamentats, i que no tenen número clausus, de fet, com tenen els bancs. Per tant, això, aquí sempre hem estat d'acord en què en el moment que hi hagi la generalització de l'ISI, es podrà tornar a parlar de la quota que els bancs hauran de contribuir. I no sé pas, ens hi trobarem llavors. Espero que ens hi trobem tots per parlar-ne, i serà en aquell moment en què podrem tornar a fer el debat sobre la part adequada segons les circumstàncies del treball de cada un dels sectors econòmics del país, entre ells els bancs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions?

Sí, Sr. Josep Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És únicament per aportar una precisió, perquè el Sr. Forné ha parlat de la llei de l'any 93. En realitat el que provoca aquest problema no és la llei de l'any 93, ni la del 95, ni la del 96. Són essencialment dues lleis que es van votar l'any 2000, sis mesos o set mesos de diferència, i que, en el seu dia aquí, ja es va dir que possiblement portarien aquest resultat. Avui es reconeix, tres anys després, que efectivament aquelles lleis estaven mal fetes o, en tot cas, no van donar les expectatives que es preveien.

A mi el que em sembla que s'hauria de fer realment és una reflexió, però tinc la impressió de clamar el desert, és sobre aquest anar i tornar de lleis. He enumerat unes quantes lleis de totes les que s'han votat sobre el sector bancari, que és important, és un sector que és molt important, però no és el sol. I el que entenc que no dóna seguretat són aquestes anades i tornades, anar endavant i tirar endarrera, dues vegades votar la mateixa llei l'any 2000, dues lleis que estan mal fetes i que provoquen una segona llei l'any 2001, que actualment, doncs, ens porten... suposo que ja era tan escandalós de fer-ho per via d'una altra llei, que s'ha intentat fer-ho per via de la llei del pressupost. Llavors si s'utilitza la llei del pressupost per anar modificant

sistemàticament les lleis que es debaten amb temps aquí, jo crec que a la llarga pot portar seriosos problemes a nivell de país, i demano que es faci una reflexió en aquest sentit. Ja més enllà de la polèmica parlamentària, crec que no és sa per Andorra de funcionar d'aquesta manera. I és perquè ho crec, que ho dic. I en aquest cas, doncs, normalment en un país democràtic normal, quan hi ha una cosa que s'ha fallat políticament s'assumeix. Aquí no s'assumeix, aquí tot està bé, i encara ens hem de sentir dir que gràcies a això es recapta més, gràcies a la llei del 93 o a la llei del 95 podríem fer molta història. Em sembla que no és això, és el plantejament d'intentar legislar per via de la llei del pressupost sobre lleis que s'han debatut, que han tingut una tramitació; no és el cas d'aquesta que va ser una tramitació molt estranya, ja, però per acabar d'una manera encara bastant més estranya, tirant enrera el que era vàlid fa un any i mig.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Per part dels grups parlamentaris? No?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, perquè és veritat que una part del que vostè diu ho compartim, naturalment. Ja ens agradaria que tot es pogués fer perfectament, i en cap moment hem dit nosaltres, jo no he dit mai que tot estigui bé. A vegades hi ha coses que no es fan prou bé. I quan es veuen els defectes, quan no s'ha fet bé, es rectifica.

Responsabilitats polítiques! Bé, en podríem demanar de tota mena, però em sembla que és més important per a mi que es tirin endavant els projectes que estan continguts en el pressupost, de manera que no hi hagi oposició per part dels possibles afectats, en aquest cas els bancs, que no n'hi ha, sobre aquestes lleis a partir del moment que van tenir un resultat positiu a la sentència, però després es va resoldre d'una manera que ells mateixos van acceptar. A partir d'aquí, el que compta per a mi, encara que no sigui el resultat el que compta sinó el poder seguir amb les perspectives que havíem plantejat. Jo comparteixo bastant el rigor escrupulós que el

Sr. Dallerès porta a aquesta Cambra, i que és bo que el porti amb tot el compliment de les lleis que s'han de poder complir. I no és l'únic que porta aquest rigor, però la veritat, quan abans ha parlat del corralet amb ritme de sardana, no he volgut intervenir, perquè és més seriós el que estem dient ara que allò, però li asseguro que ja m'agradaria que tot es fes perfectament. No és el privilegi del meu Govern d'equivocar-se, altres governs s'han equivocat tant o més anteriorment, i serà difícil de valorar-ho ara, no és el moment de fer un repàs.

En tot cas, el que sí és segur és que aquest any amb el desenvolupament de l'ISI, aquestes anades i tornades s'hauran acabat. Així ho espero.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, passarem a la votació de les esmenes reservades. La primera votació correspon a l'esmena número 8, i us recordo que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena, i per tant, doncs es mantindria el text tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

13, no; 10, sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la segona votació que correspon, en aquest cas a l'esmena número 9, i us recordo una vegada més que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena, i per tant es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

13, no; 10, sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem tot seguit a les esmenes següents. Aquí per coherència amb l'article 110 del Reglament, proposo que es pugui procedir al debat i posterior votació de les reserves de forma conjunta. Es tracta de les esmenes números 12 i 13 de l'informe de la ponència.

D'acord?

Bé, doncs, aquestes reserves d'esmena han estat presentades pels Sr. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi, del Grup Mixt, que corresponen a les números 12 i 13 de l'informe de la ponència.

Per exposar les esmenes té la paraula el Sr. Josep Garrallà. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Les reserves d'esmena que hem presentat amb els números 3 i 4, estan directament relacionades, ja que la primera proposa la creació de la Unitat de Desintoxicació al Departament de Salut i la segona assigna una partida pressupostària per al finançament de la citada unitat, d'acord amb el que preveu l'article 110 del Reglament del Consell General.

L'argument de l'esmena, que també va ser rebutjada en la Comissió de Finances amb el vots del Partit Liberal, s'emmarca en l'aplicació estricta de l'acord adoptat per assentiment del Consell general en la seva sessió de data 21 de juny del 2002, d'acord amb la proposta de resolució presentada pels consellers del Centre Demòcrata Andorrà.

Aquest acord és d'obligat compliment, no entenem, doncs, com el Govern no l'ha tingut

en compte en el projecte de pressupost per l'exercici del 2003.

No hem trobat cap referència específica a la creació de la Unitat de Desintoxicació al Departament de Salut en l'anàlisi efectuada al projecte de pressupost de l'Administració general.

Tampoc hem trobat cap referència sobre la creació de la Unitat de Desintoxicació en el projecte de pressupost del SAAS, tot i que hem analitzat acuradament el resum de dades corresponent al Servei Andorrà d'Atenció Sanitària del mes d'octubre del 2002, i més concretament la part primera (bases de confecció del pressupost 2003) capítol 1 punt número 2 Creació i/o consolidació de nous serveis assistencials.

Entenem que la creació de la Unitat de Desintoxicació separada del Centre de Salut Mental, pot ajudar a millorar sensiblement el tractament dels pacients que presenten símptomes d'addicció.

Per aquest motiu hem decidit presentar les corresponents reserves d'esmena perquè siguin votades pel Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sra. ministra de Sanitat.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, expressar la voluntat del Govern de tirar endavant la proposta de resolució votada en aquesta Cambra per unanimitat.

En segon lloc, la Unitat de Desintoxicació ha de ser la unitat que doni assistència mèdica o psicològica, o les dues coses alhora, als pacients que per llei, perquè forma part de l'àmbit assistencial que correspon com a competència del SAAS. Que no vol dir que no estigui separada del Centre de Salut Mental, com deia ben bé la resolució. Com, d'aquesta manera, també s'han posat en marxa aquest any 2002 altres unitats assistencials.

Com a ministra de Salut i Benestar, i presidenta del Consell d'Administració del SAAS, per a mi ha estat una prioritat, tot i que no consta com a projecte específic del SAAS, atès que les

dotacions del SAAS per crear-la són necessitats de recursos humans previstes en el capítol de personal. I en funció de l'evolució que pugui fer la demanda d'aquest servei, caldrà analitzar-ho de cara al pressupost del 2004.

Així mateix, les necessitats de reforma en infraestructures necessàries estan pressupostades en el pressupost del Ministeri d'Ordenament Territorial, concretament en el programa 4117-Infraestructures sanitàries i socials.

Aquesta prioritat com a ministra de Salut i presidenta del SAAS es refermen en les dades de posta en marxa del programa Pausa l'any 2002, on per exemple, pel que fa a les toxicomanies s'han atès 50 casos: dels quals 20 són de cocaïnòmans; 15 de politoxicòmans; 8 d'heroïna, que aquests hauran de seguir un programa amb metadona; i altres que són 7, que inclouen drogues sintètiques, canabis i marihuana.

Aquesta realitat social al nostre país va fer que des del Ministeri de Salut i Benestar conjuntament amb els Ministeris d'Educació i Interior, durant l'any 2002 es treballés en el pla nacional contra les drogodependències en una línia multidisciplinària i global dins de tres àmbits: la prevenció, el tractament i la reinserció; i que actualment es troba en fase final de treball.

Des dels diferents departaments ministerials conjuntament amb el SAAS es treballarà en aquests tres àmbits, per tal de poder donar una visió integral a la problemàtica de les drogodependències, cadascú dins del seu àmbit de competències.

Aprofito avui també, i justament que s'està debatent aquesta esmena per agrair la contribució que des d'aquesta Cambra va fer la exconsellera general, Sra. Olga Forné Angrill, perquè la creació d'aquesta Unitat de Desintoxicació pogués ser una realitat al nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata intervé el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

De fet nosaltres ja vam donar suport en el seu dia a la proposta de resolució. També vam votar favorablement l'esmena en el si de la comissió. Només afegir que lamento, lamento un cop més que les explicacions que se'ns estan donant avui aquí no se'ns haguessin donat a la comissió. És a dir, en cap moment no se'ns va dir que hi havia a ordenament territorial, -em sembla que he sentit bé-, una partida...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau, Sr. ministre.

El Sr. Josep Dallerès:

Són elements que en el seu moment a la comissió no se'ns van pas donar. Bé, de fet només puc que lamentar-ho: un cop més, un cop més, un cop més nosaltres donarem suport a l'esmena.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal?

Sr. Guillem Valdés.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta esmena també va ser objecte de discussió -té raó Sr. Dallerès- per arribar a una transacció.

El Grup Parlamentari Lliberal, conjuntament amb la resta de grups van votar a favor de la proposta de resolució presentada per quatre consellers del Grup Mixt el passat 21 de juny, i per tant comparteix plenament la voluntat expressada pels representants del CDA del compliment de la resolució.

Malgrat això, tenim amb els consellers del Grup Mixt una divergència de criteri per crear aquesta unitat. Al nostre entendre, i així ho ha explicat la ministra fa un moment, aquesta unitat hauria de dependre directament del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària que és qui té aquesta competència.

També com s'ha dit des del Govern, el pressupost pel 2003 del SAAS inclou la creació d'aquesta unitat amb les dotacions actuals. És

cert que el detall de les explicacions que ha donat la ministra, potser el nivell del detall el descobrim conjuntament, però no és menys cert que durant el treball en comissió es va dir que el criteri és un programa perfectament assumit i englobat dins del pressupost, malgrat no estigués detallat en un programa específic. I això es va dir.

El tema és que pel que sabem, doncs, a més, el Ministeri d'Ordenament Territorial pot fer front, i evidentment farà front, a les despeses de remodelació que se'n puguin derivar de la creació d'aquesta unitat amb el programa pressupostari que ha esmentat la ministra de Salut.

Encoratgem el Govern a tirar endavant el més aviat possible el Pla nacional contra les drogodependències per tal de treballar sobretot en la prevenció així com en el tractament i la reinserció dels afectats. Aquest pla ha de permetre fer front a les conseqüències socials que generen aquests problemes, i la Unitat de desintoxicació és una peça més dins d'aquestes actuacions.

Per tant, des del convenciment que el Govern farà tot el necessari per complimentar la resolució aprovada per unanimitat en aquesta sala, votarem en contra de les esmenes reservades, ja que no considerem necessari minvar la capacitat inversora en matèria d'infraestructures del transport, més quan tal com ha dit la ministra de Salut i Benestar, el nombre de pacients actual podrà ser atès fàcilment amb els recursos previstos, sense perjudici d'incrementar en el futur les dotacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Pel Grup Mixt, Sr. Josep Garrallà, teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui encara quedo més astorat. La Sra. ministra ens ha dit aquí unes xifres, i ens ha dit que estava en una partida pressupostària del Ministeri d'Ordenament, i si no recordo malament, el president del Grup Lliberal ens va dir que per fer un despatx, posar-hi una cadira i alguna altra cosa més no es necessitava cap

partida pressupostària -el president de la comissió legislativa, perdó.

Aleshores potser que us poseu d'acord primer vosaltres, i després potser hi arribarem d'acord amb nosaltres.

Segonament, he de dir que d'intencions de crear això, no n'hi ha cap, i ara li llegiré exactament el que diu el capítol primer de despeses del personal del SAAS: "El pressupost aprovat per l'exercici del 2002 cal afegir-hi per a l'elaboració del pressupost del personal pel 2003 les següents variacions: augments de plantilla aprovats de forma extraordinària pel consell directiu del SAAS, creació i/o consolidació de nous serveis assistencials, nou Centre d'Emergències, unitat oncohematològica, unitat de tractament del dolor, estudi de la son."

Bé, aquí, doncs, ha d'admetre Sra. ministra, que aquesta Unitat de Desintoxicació se l'ha oblidat, i no tenia cap ni una intenció de voler-la crear.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

És referent a la intervenció del Sr. Valdés. Efectivament se'ns va dir que quan es va debatre a la comissió, se'ns va dir que el programa figurava dins d'un dels programes del SAAS. No és menys cert també, que hi va haver incapacitat per qualsevol dels membres de la comissió incloent-hi els del Partit Liberal, per trobar aquests programes.

És cert que tal com està presentat el pressupost del SAAS, sembla més un gran calaix de sastre, quasi diria d'una gran empresa més que no pas d'un sastre petit, perquè és difícilíssim trobar qualsevol programa. Llavors demanaria, en tot cas, que s'estructurés el pressupost d'una altra manera. Potser aquestes discussions no hi foren, però a dins de la comissió sí que se'ns va dir que hi havia el programa. Vam ser incapaços de trobar-lo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Pel Grup Lliberal, Sr. Valdés teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Sí, només un aclariment per dos al·lusions molt directes. A veure, el que es va dir és que la motivació de no acceptar l'esmena és perquè hi havien els recursos necessaris dins dels pressupostos del SAAS, malgrat es va reconèixer, i no hi havia cap contradicció amb el que han dit vostès ara mateix, que no hi havia cap esment concret sobre aquest programa, però el fet de no estar detallat un programa concret en aquest apartat, amb coherència amb el que ha dit la ministra de Salut, no treu que les dotacions estan previstes, i no va més enllà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sra. ministra de Salut i Benestar teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, segurament Sr. Garrallà, doncs, jo he donat les instruccions perquè aquesta Unitat de Desintoxicació es creï. Sé que els diners hi són. Si després en la transcripció del pressupost això no surt, doncs, el que sí que faré, doncs, serà anar als directors del SAAS, doncs, realment dir-los-hi que no es descuidin les instruccions que la ministra els hi dona.

I per altra banda, entenc el que diu el Sr. Dallerès que els pressupostos del... jo no sé si les altres entitats parapúbliques estan igual, però que els del SAAS s'han de millorar molt, i en això estic amb vostè. I com dirien allò en castellà "estamos en ello", i espero que l'any 2004, doncs, el pressupost desglossat del SAAS estigui bastant millor. I per tant, potser també això ha donat lloc o ha donat peu a un dubte sobre aquesta Unitat de Desintoxicació, en el fet que no hi hagués voluntat per crear-la, la qual cosa no és per part ni del Consell d'Administració del SAAS ni meva com a ministra de Salut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Garrallà, pel Grup Mixt, heu demanat la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, si tot està preparat, i tan ben preparat ho té Sra. ministra, em pot donar quines quantitats estan destinades a aquesta unitat, si us plau?

El Sr. síndic general:

Per part dels grups parlamentaris cap altra intervenció?

Sí, Sra. ministra de Salut volem intervenir?

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Sr. Garrallà, ara en aquests moments no tinc les xifres, però estigui tranquil que ja les hi faré arribar.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sr. Josep Garrallà, pel Grup Mixt.

El Sr. Josep Garrallà:

Sra. ministra les esperaré, però em sembla que m'hauré de carregar de paciència. Gràcies.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé si no hi ha cap més intervenció procedirem, doncs, a la votació de les esmenes reservades. Doncs, sí és sí a les esmenes i no és no a les esmenes, i per tant es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari volem procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

13, no; 10, sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queden desestimades les esmenes, i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Acabat el debat i la votació de les esmenes reservades, i abans de procedir a la votació de les parts del projecte de llei que no han estat objecte de reserves, intervencions per part dels grups parlamentaris? Per part del Grup Mixt? Per part del Grup Socialdemòcrata?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. Síndic, jo demanaré la paraula després per fer una explicació de vot d'acord amb l'article 78 del Reglament.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs no hi ha tampoc intervenció.

Pel Grup Lliberal? Tampoc?

Cap intervenció?

Bé, doncs procedirem a la votació, sí és sí a totes les parts del projecte de llei que no han

estat objecte de reserva, i no és no a totes les parts del projecte de llei que no han estat objecte de reserva.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

10, no; 13, sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2003, així mateix, atès que no s'ha formulat cap esmena ni cap observació, queda també aprovat per assentiment el pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia el Sr. Jaume Bartumeu ha demanat la paraula per fer una explicació de vot. Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Breument, com disposa l'article 78 del Reglament, primer per fer un aclariment en relació a l'article 61 de la Constitució, el qual, com tots recordarem diu que quan s'hagi acabat l'any i no s'hagi adoptat el pressupost general, aquest queda automàticament prorrogat, el de l'exercici anterior per dotzaves parts. Fem aquesta precisió des del nostre grup parlamentari després d'haver rebut queixes de diversos empresaris i subministradors de l'Administració, els quals no se'ls pagava sota l'argument, absolutament anormal, que el pressupost no estava aprovat.

A part d'això, el dia 12 de desembre de l'any passat ja vam mantenir en aquesta sala el debat de totalitat en el qual vam exposar els diversos motius, amplament, del perquè enteníem que el model pressupostari que presenta el Grup Parlamentari Lliberal i el seu Govern, no era, no és el que el país necessita.

I no ens repetirem ara.

Únicament volem deixar constància que el pressupost, tal com ha quedat després del treball en comissió, continua semblant-nos inadequat. I d'aquí el sentit del vot que acabem d'expressar.

Hem mantingut les esmenes 4 i 9 de l'informe de la ponència pels motius que ja ha exposat el conseller Josep Dallerès. Vull parlar de la transacció de les esmenes 5 i 6 del Grup Socialdemòcrata, que feien referència a l'establiment del quantum de la pensió de solidaritat establerta en l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat i al finançament de les despeses sanitàries, a càrrec de la seguretat social, derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària previstes en aquella mateixa Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat. La transacció d'aquestes dues esmenes han permès millorar sensiblement la situació. Però els socialdemòcrates volem deixar constància de la nostra insatisfacció.

Les nostres esmenes anaven adreçades, d'una banda, a salvar la greu omisió que suposava no donar compliment a les disposicions de la Llei de

garantia dels drets de les persones amb discapacitat, i d'altra banda, volien tendir a assegurar que la pensió de solidaritat fos del mateix import que el salari mínim vigent per aquest exercici 2003. Igualment volíem intentar que el Govern contribuís en un percentatge del 75% a l'abonament de les despeses sanitàries derivades de les prestacions socials en relació al suport a l'autonomia.

Els socialdemòcrates hem hagut de transigir que la pensió només, -insisteixo- només quedi fixada en la meitat del salari mínim -i no tot el salari mínim-, i que el Govern aboni només, només el 50% -i no el 75%- de les despeses sanitàries, perquè si no acceptàvem la transacció proposada pel Partit Liberal el resultat hauria estat de deixar el text tal com el proposava el Govern Lliberal: sense pensió fixada i sense cap contribució al finançament de les despeses sanitàries.

Tot això, en iniciar-se l'any 2003 que ha estat declarat l'any internacional de les persones amb discapacitat

Un bon exemple aquest, de les dues maneres d'entendre la política social en aquesta sala i de la gran distància que ens separa del Partit Liberal en l'àmbit de la política social.

El Sr. síndic general:

Alguna altra explicació de vot?

Bé, doncs, acabat aquest punt de l'ordre del dia passarem al següent, al número 2.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes de consum.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat al Butlletí número 65/2002, del 9 de desembre.

El Sr. Jordi Daban Alsina, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost n'exposa l'Informe.

Sr. Daban teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en mandat de la Junta de Presidents, sota l'encàrrec d'analitzar l'única esmena a l'articulat

que ha estat presentada al Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes de consum pel M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell, em va nomenar ponent el dia 27 de novembre del 2002. Així mateix la comissió ha examinat en el decurs de la reunió mantinguda el 4 de desembre del 2002, l'informe del ponent del qual se'n desprèn el següent: l'esmena no ha estat aprovada.

Del resultat de la votació se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció del grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, alguna intervenció?

Sr. Josep Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Per segona vegada en aquesta legislatura es presenta al Ple del Consell General l'aprovació d'un increment de les taxes del tabac.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà vam presentar una esmena al projecte de llei amb un increment d'un 6,5%. Aquesta esmena va ser rebutjada en la Comissió de Finances.

Volem que quedi clar que nosaltres apostem decididament per un increment de les taxes del tabac, però en el marc d'un plantejament polític predefinit.

Els arguments presentats pel Govern per justificar l'increment de les taxes són al nostre entendre poc convincts sobretot per la seva oportunitat i per la seva efectivitat a l'hora de donar compliment a les expectatives que el Govern espera d'aquestes mesures.

En efecte, el Govern és coneixedor igual que nosaltres del contracte signat entre colliters i fabricants que fixa les condicions comercials que regiran la compra de les collites.

En aquest s'especifica que en el cas que l'increment de les taxes superi el 6,5%, aquest increment serà assumit a parts iguals entre els dos sectors.

L'associació de colliters va entrevistar-se amb el cap de Govern per demanar que en el nou

increment de les taxes a proposar al Consell General, aquest increment no fos excessiu, tal com va ser l'any 2001. Recordem un 20%.

El Govern no ha tingut en compte en el moment de presentar aquests increments, ni el contracte entre colliters i fabricants, ni la demanda dels colliters d'aplicar uns índexs d'increment moderats. Al contrari presenta un increment del tabac espallat d'un 15%.

El Govern insisteix en l'increment de les importacions de tabac durant el primer semestre de l'any 2002, i és cert, però hi ha també altres mesos que la importació disminueix.

En tot cas és una situació que es repeteix, igual que l'any passat. El sector coneix amb anterioritat l'increment de les taxes en els percentatges presentats, fet que òbviament comporta un increment en la importació de tabac.

En el paràgraf primer de l'exposició de motius fa menció també a la preocupació per al contraban de tabac i manifesta la voluntat política de lluitar contra tràfics il·lícits, entenent que aquestes mesures de reducció del diferencial de preus amb els països veïns vinguin a disminuir considerablement l'interès en la pràctica d'aquesta activitat, per l'efecte de la reducció del diferencial en el cost del paquet de tabac.

En tot cas, cal recordar al Govern que va ser ell que va proposar dues mesures alternatives per controlar el contraban de tabac. Efectivament l'any 98 va crear una segona frontera en tot el perímetre del nostre país, en la que deixa una part del nostre territori en un règim totalment diferencial de la resta, almenys pel que fa a la circulació de productes sensibles; i posteriorment va presentar al Consell General una llei que penalitza la pràctica del contraban de tabac dins el nostre territori.

Mesures que havien de servir, segons el Govern Lliberal, per controlar el tràfic il·lícit de tabac.

En aquest projecte de llei hi figura un increment considerable del tabac negre, argumentant que no s'han apujat les taxes des de fa anys, i per tant, convé apujar-les per no ser menys que els altres.

Aprofiti Sr. cap de Govern per apujar aquestes, perquè segurament no caldrà apujar-les mai més.

No sé si ha tingut en compte les estadístiques dels últims anys en què el tabac negre està en

clara disminució enfront del creixement del tabac ros.

Si tenim en compte aquest fet, el que s'aconsegueix amb aquests increments és acabar més ràpidament amb aquest tipus de tabac, i en contrapartida, les arque de l'Estat no obtindran uns ingressos molt significatius, ja que els volums d'aquest tipus de tabac són molt petits.

Amb aquest tipus de proposta d'increment desordenat, que no és fruit d'una planificació política racional, no fem més que crear desconcert i portar perjudici a un sector important de l'economia com és l'agricultura.

Nosaltres ja ho hem dit al començament, no estem en contra d'un augment de les taxes, és més, entenem que s'han d'apujar regularment, però no incrementar-les de forma sobtada i en valors molt superiors, creant així una inseguretat econòmica al sector.

L'any passat ja fèiem esment en la nostra intervenció durant la sessió del Consell General del dia 4 de juliol, de la necessitat imperiosa de tenir una llei d'impostos especial, que donaria en primer lloc més flexibilitat al Govern per adequar les taxes, i en segon lloc, i més important, una seguretat jurídica a un dels sectors més important de la nostra economia.

Reiterem una vegada més aquesta necessitat, que a més va ser ben recollida pel cap de Govern, i fins i tot va dir que la presentarien properament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata?

No hi ha intervenció?

Pel Grup Lliberal?

Sr. Jordi Daban teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Lliberal donem suport al projecte de llei del Govern, i defensem l'increment de les taxes del tabac segons l'informe de la Comissió de Finances, i per tant, votarem en contra de la reserva d'esmena presentada pel Grup Mixt.

La nostra voluntat política és prendre mesures per evitar que els diferencials de preus entre el mercat andorrà i els nostres països veïns

tinguin unes proporcions excessives. Aquest augment de taxes del tabac d'un 15% sobre el tabac espallat i d'un 7% sobre el tabac manufacturat importat, repercutirà en un augment equivalent sobre el preu del paquet aproximat de 6 cèntims d'euro (unes 10 de les antigues pessetes), el que anivellarà en part amb els preus d'Espanya i França en aquesta data.

Donem suport a aquesta mesura conscients que no té perquè malmetre els interessos del sector agrícola del país.

L'any 2002 ha suposat un increment de recaptació a les arques públiques pel tabac del 4,9%, però una disminució de les importacions en volum d'un 4% pel tabac ros i d'un lleuger augment del 2,7% pel tabac negre.

D'altra banda, durant els darrers mesos, França ha incrementat els seus preus de venda del tabac, fet que provoca un diferencial més important amb el país veí, que no hem pogut tenir en compte en el projecte de llei que avui centra aquest debat. A més els països de la Unió Europea han acordat uns mínims impositius que suposaran increments importants a Espanya i França fins al 2008.

El projecte de llei que avui debatem, s'ha tramitat per procediment ordinari. No obstant això, tornem a dir en aquesta sala que som partidaris de trobar un mecanisme més àgil per modificar les tarifes de les taxes del tabac, sempre amb la voluntat de preservar l'interès general. El procediment d'extrema urgència i necessitat, emparat en l'article 60 apartat 1 de la Constitució, que hem emprat en els augments anteriors, és un procediment vàlid, però que no ens permet el treball parlamentari. Per tant, demanem al Govern que proposi una solució a aquesta Cambra per habilitar-lo mitjançant els mecanismes escaients, per actualitzar les taxes del tabac amb una major rapidesa, però amb el control necessari del M. I. Consell General.

Com a ponent de la Comissió de Finances d'aquest projecte de llei, i com a portaveu del Grup Parlamentari Lliberal, voldria agrair públicament el suport que el Grup Socialdemòcrata ha donat a aquest text durant la comissió, i sobretot agrair la seva coherència amb l'aprovació del text presentat per la majoria en un tema tan sensible per al país com el tabac.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

No?

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció...

Sí, Sr. Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Només per una mica, recordar-li al Sr. Daban, que aquí no s'ha de votar cap reserva d'esmena. Nosaltres no n'hem presentat cap. No sé si se n'havia enterat.

I després, també li he de dir que em diu aquí que França ha augmentat els preus del tabac, però és que aquests preus del tabac quan van presentar el projecte de llei, encara no els havien augmentat. Veig que són més previsors pel que fan els altres que no pas pel que hem de fer nosaltres. I això també m'agrada!

I una altra cosa a dir, és que s'han preocupat molt aquí el Govern per mirar les economies d'un sector, com és el sector del joc, i en canvi, per certs colliters, que segurament deuen tenir les seves dificultats, això no ho han mirat, perquè si ho haguessin mirat potser avui el resultat seria un altre. I això també m'agradaria que ho diguessin aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Antoni Martí, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, miri, sense voler fer cap polèmica, però em sembla que estem entrant en uns debats on es cau una mica dins del populisme fàcil.

Jo, en tot cas, reafirmar el que deia el company Jordi Daban, des del punt de vista que cal agrair, perquè en les últimes vegades el Grup Socialdemòcrata, és veritat que no les va votar, i fa poc en parlàvem amb el Sr. Dallerès, era bàsicament pel procediment, i per tant, ara que s'ha fet un procediment, diguéssim, on hi ha hagut debat parlamentari, ha tingut el seu acord.

El Sr. síndic general:

Si us plau.

El Sr. Antoni Martí:

Però, simplement, Sr. síndic, dir al Sr. Garrallà, que l'aposta decidida per augmentar el tabac, en tot cas si aposta hi ha hagut, li agraeixo al Partit Socialdemòcrata i al Partit Liberal Andorrà.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, efectivament, de fet el Sr. Antoni Martí ha dit en part el que anava a dir. Era recordar que l'última vegada nosaltres no vam votar, i ja no vam entrar ni a debatre el text, vist el procediment que es va emprar, que era el d'extrema urgència i necessitat. Però, també vam recordar, -i això no es va recollir aparentment, i aquí discrepo de la intervenció que ha fet el Sr. Daban-, que hi havia d'altres possibilitats. I era la possibilitat de, per urgència, demanar a la Sindicatura de restringir tots els procediments. No l'extrema urgència i necessitat, sinó una urgència únicament, i reduir els terminis a la meitat, o *inclús*, hi ha precedents que amb l'acord de tots els grups parlamentaris s'ha reduït a tres o a cinc dies el període d'esmenes. I actualment això es pot fer. Si s'hagués volgut fer amb aquesta llei, en tot cas nosaltres ja havíem dit en el seu dia que hi donàvem suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Sr. Garrallà, pel Grup Mixt, ha demanat la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Només per al·lusions del Sr. Martí, que ens ha dit que fèiem mal populisme. Si nosaltres en fem és perquè vostè ens ha ensenyat fer-ne Sr. Martí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap més...

Sí, Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, per no entrar en un debat amb el Sr. Garrallà, és veritat Sr. Dallerès que hi ha aquesta possibilitat, i vostè ho ha dit, però jo em quedo per no caure i perquè no se'm pugui acusar de populisme, que no és pas la pràctica del Partit Liberal Andorrà. Em quedo amb el compromís. Em sembla que aquí estem tots d'acord, i em sembla que també ho he expressat, i em sembla que amb calma i amb més serenor que en la seva última intervenció, Sr. Garrallà, i també em sembla que en el debat anterior havíem parlat de les taxes del tabac, de buscar entre tots un mecanisme, en línia amb el que deia el Sr. Dallerès, de tal manera que no tardem pas tant a votar unes lleis que en definitiva, quan les votem, doncs, tal com deia el Sr. Daban, hi han hagut d'altres augments, per exemple a França. Jo em quedo més aviat amb una intervenció dins de la serenor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, per tant, doncs, passarem a la votació d'aquesta Llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

20, sí; 3, no.

El Sr. síndic general:

Perdoneu...

Sí, Sr. Garrallà...

El Sr. Josep Garrallà:

Sr. síndic és que he tingut un error, he tingut un lapsus, he votat que sí quan havia d'haver votat que no.

El Sr. síndic general:

Us heu equivocat en la votació?

El Sr. Josep Garrallà:

Sí, en la votació.

El Sr. síndic general:

Doncs, la vostra votació abans de fer el recompte seria que...

El Sr. Josep Garrallà:

Que no.

El Sr. síndic general:

Que no enlloc de sí anteriorment.

El Sr. Josep Garrallà:

Exactament.

El Sr. síndic general:

Cap objecció?

Sr. secretari, amb aquesta rectificació?

El Sr. Marcel Llovera:

19, sí, 4, no.

El Sr. síndic general:

19, sí i 4, no.

Doncs, a la vista del resultat de la votació s'aprova el projecte de llei.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 17.55 h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94

ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €

Subscripcions: Tel. 821234